

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

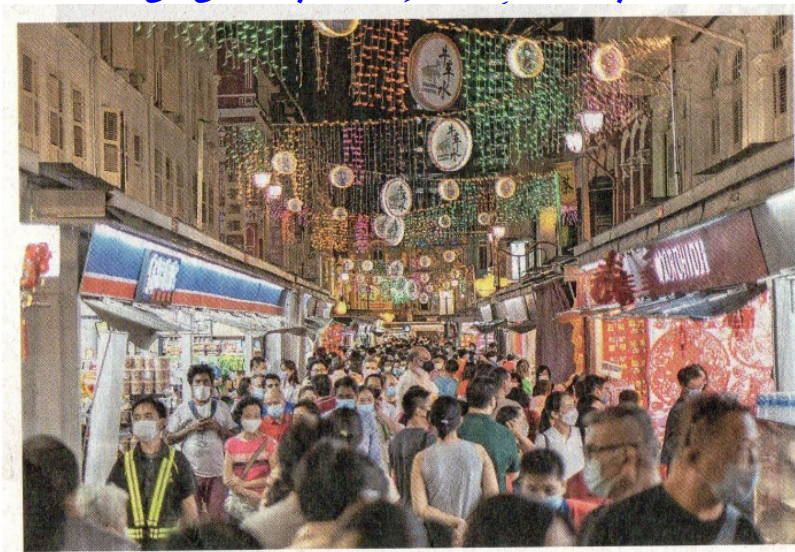
سیاسی

نویسنده: تیل فندرز در فرانکفورتز الگامینه، ۲۰ فیروری ۲۰۲۱
برگردان از: حمید بهشتی
۲۵ فیروری ۲۰۲۱

تیل فندرز

غرب وحشی، شرق موفق
در آسیا پیشگویان غروب غرب، پشتیبانی می یابند

ازدحام مردم در بازار چینی ها در سنگاپور

در میهمانی شامی در سنگاپور بحث ها به همه گیر می رسد و به عواقب آن. شمار میهمانان به خاطر مقررات کرونا، در این کلانشهر با دیسپلین، محدود و شامل بر چندین دیپلمات غربی، یک ژورنالیست، صاحب یک شرکت و یک روشنفکر بومی بود. صاحب شرکت از ناتوانی اروپا و امریکا در کنترل پاندمی در شگرف است. یکی از دیپلمات ها از دیسپلین بی نهایت آسیائی ها در مقایسه با اروپائیان، به ویژه در مورد استفاده از ماسک سخن می گوید.

اما همه سخن ها بر سر تحلیل سنگاپور است. به گفته وی این پاندمی موجب افول غرب و صعود آسیا بوده و این بر کسی پوشیده نیست. به گفته او "فقط باید به ارقام نگریم. آسیا بسیار سریع تر از غرب بهبود می یابد". اروپا غفلت نموده است که از "بهترین عملکردها" در آسیا بیاموزد. باید آماده پذیرفتن بود و بر این باور نماند که در هر صورت غرب همه چیزها را بهتر می داند.

از این قبیل بحث ها در آسیا- و نه فقط در چین که به قرائت خویش پاندمی را قوی تر پشت سر خواهد نهاد- غالباً صورت می گیرند. در سخنان، این احساس انتقال می یابد که غرب در مبارزه با پاندمی بسیار بدتر از برخی کشورهای صنعتی و در حال رشد آسیای جنوب شرقی عمل نموده است. بیمارستان های بیش از میزان ظرفیت پر، قرنطینه های مکرر و بلیشوی واکسین: در حال حاضر اوضاع اروپا و امریکا حاکی از فقدان مدیریت است.

در مقابل آن در کشورهای نظیر سنگاپور، تایوان و ویتنام هفته ها و ماههاست دیگر از ابتلاء خبری نیست. اقدامات جدی مانند بستن مرزها، جدا نمودن مبتلایان از سایرین، پیگیری تماس ها و استفاده از ماسک به این موفقیت ها انجامیده است. حتا بازگشت مکرر سرایت، در کشورهای نظیر جاپان، کوریای جنوبی و تایلند با آنچه در غرب مشاهده می گردد، بسیار فاصله دارد.

با واقعیت های ذکر شده این نظریه رشد می کند که غرب بیش از پیش فقط "هژمونی ایدئولوژیک و روشنفکری" خود را از دست نمی دهد. این مطلب را پیش ترها یک روشنفکر هندی به نام پانکاج میشراف گفته بود. یک پرفسور سنگاپوری که از دیپلمات های سرشناس نیز می باشد به نام کیشوره محبوبنی بتازگی در روزنامه ستریتس تایمز از "شکست فاحش برخی از پیشرفته ترین جوامع دنیا" نام برد. منظور او ناتوانی ایالات متحده امریکا و برخی از کشورهای عضو اتحادیه اروپا در کاستن شمار متوفیان ناشی از ابتلای به کوید ۱۹ است.

محبوبنی یکی از علل آن را در ارزش نهادن بیش از حد جوامع غربی به "حقوق" در مقابل "وظایف" می بیند. به نوشته این پرفسور سنگاپوری "خوشبختانه در غالب جوامع آسیایی پذیرائی برای اینگونه "وظایف" بیشتر است. از زبان چنین مردی که از سال ها پیش در کتاب هایی مانند "آیا غرب باخته است؟" و "آیا چین برنده است؟" با نظریات برای خویش خودآگاهی غرب را به نبرد فرا می خواند، شنیدن این سخنان شگفت انگیز نیست. وی صعود چین را بازیابی نظامی هزاران ساله می یابد که در آن حاکمیت غرب یک پدیده تاریخی غیرعادی است.

با اینحال در این کلانشهر آسیای جنوب شرقی نسل جوانی نیز وجود دارد که برای پاسخ به پرسش های آینده دیگر به سوی غرب نمی نگرند. از جمله پراک خائا که در کتابش "آینده آسیائی ما" این نظریه را مبنا می نهد که نه فقط جهان "آسیائی تر" می گردد بلکه خود آسیا نیز. خائا که زاده هندوستان و رشد یافته در امریکا و المان است می کوشد اثبات نماید که آسیائی ها دائم از غرب فاصله می گیرند. به نظر او نقشی را که تکنوکرات ها در سیاست آسیا ایفا می نمایند بخش تعیین کننده مدل آنجاست. وی پیروی از آن را به دموکراسی های غرب توصیه می کند.

خائا ویروس کرونا را در یکی از مقالات خویش با پروانه تنوری خائوس (آشوب) مقایسه می کند که حرکت پرهایش می تواند عواقب جدی داشته باشد، با این تفاوت که این همه گیر حامل ضربه ایست که یک زلزله به وجود می آورد. روشنفکران آسیا به این پاندمی به سان سرچشمه نمی نگرند بلکه آن را شتاب دهنده تغییر گرانگاه از غرب به شرق می دانند. اثبات این تحول را در این می توان دید که امسال مجمع اقتصاد جهانی در داووس برف گرفته صورت نمی گیرد، بلکه در ماه اگست در سنگاپور.

بنیانگذار المانی این مجمع، کلاوس شواب، این تصمیم را در دیداری که بتازگی از این کلانشهر داشت به "تظاهر اهمیت سیاست جغرافیائی و اقتصاد جغرافیائی که در دهه های اخیر این منطقه یافته است" توصیف نمود. شواب در مصاحبه ای که با ستریتس تایمز داشت به پیش بینی هائی اشاره کرد که مطابق آنها ۲۰۲۱ سالی خواهد بود که برای اولین بار تولید نا خالص داخلی آسیا به لحاظ قدرت خرید از آنچه مربوط به سایر بخش های جهان مربوط است بیشتر خواهد بود.

بنابراین فقط آسیائی ها نیستند که گفتمان "قرن آسیائی" و دستکم سقوط نسبی غرب را به پیش می رانند. در المان نیز انبوهی از مقالات مربوط به "آموزش از آسیا" مطرح گشته اند. این نیز قابل یاد آوری است که پس از مجمع اقتصاد جهانی، کنفرانس امنیتی مونیخ را نیز به خاطر پاندمی مجبور گشتند به عقب بیندازند. این کنفرانس یک سال پیش تحت عنوان "westlessness" (بدون غربی) برگزار شده و این پرسش را مطرح ساخت که آیا جهان، کمتر غربی و حتا غرب، کمتر غربی نمی گردد.

این که یک برنامه مجازی جایگزین در این جمعه تحت عنوان Beyond Westlessness (فرا تر از غیر غربی) برگزار می گردد به خاطر امیدی است که تغییر دولت در واشنگتن برای اتحاد فرا آتلانتیک به وجود آورده است. در حال حاضر در این تغییر روشنفکران آسیا بازگشت غرب را نمی بینند.